

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty:</p> <p>We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2[—], kwart. 6[—] z dostawą do domu . . . mies. zł. 2⁴⁰, kwart. 7[—]</p> <p>Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2⁴⁰, kwart. 7[—] Zagranicą . . . . . mies. zł. 5[—], kwart. 15[—]</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU</p> <p>10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń:</p> <p>Za 1 wiersz 5 milimetr. (9/16 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 30, w kronice, rezeruar, dział gospodarczy, naski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1[—]. Tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupów i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 4. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
---	--	--	---	---

Klasyfikacja gruntów.

Jest to przedsięwzięcie, wymagające ogromnego wysiłku, ogromnych kosztów, ale też zarazem przedsięwzięcie ogromnej wagi. Jest to jedna z podstawowych prac, zmierzających do zasadniczego uregulowania całego naszego aparatu skarbowego a zarazem mogąca wywrzeć decydujący wpływ na całość gospodarstwa.

Z kwestją tą należałoby się tedy jak najszybciej zaznajomić.

Podatek gruntowy — ten podatek, który opłaca co najmniej trzy czwarte ludności naszego Państwa — jest dotychczas jedynym podatkiem, który nie został zunifikowany i którego byt prawny opiera się w dalszym ciągu na byłym ustawodawstwie zaborczym. Tak stan rzeczy nie może oczywiście trwać wiecznie a jak dalece stał się on nieznośnym, świadczy fakt, że wstępne prace nad reformą podatku gruntowego uznał Rząd za konieczne wszcząć już obecnie a więc w czasie, który ze względu na trwający od lat kryzys gospodarczy najmniej do przeprowadzenia tego rodzaju reform się nadaje.

Pierwszym aktem ustawodawczym, realizującym podjętą reformę, była ustawa z 26 marca br. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego. Ustawa ta stanowi pierwszy etap zamierzonej unifikacji podatku gruntowego. Zawiera ona materialne normy prawne dla przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na obszarze całego Państwa, którą to klasyfikacja stanie się podwaliną dla przyszłej jednolitej ustawy o podatku gruntowym. Norm proceduralnych ta ustawa nie zawiera, lecz przekazuje je rozporządzeniu Ministra. Prace nad takim rozporządzeniem trwały kilka miesięcy i obecnie doprowadziły do wyniku.

Zaznaczyć należy, że celem tej ustawy jest przeprowadzenie przedwstępnych prac, zmierzających do reformy poboru podatku gruntowego, obecnie obowiązującego. Niezależnie jednak od tego wyraźnego celu, ustawodawcy przyświecały również inne dążenia. Klasyfikacja gruntów podlegająca w szczególności nietylko władze skarbowej przy wymiarze podatku gruntowego, ale też władze administracyjne przy ocenie wykupywanych gruntów, banki przy ocenie gruntów dla celów kredytowych itp.

Według ustawy o klasyfikacji gruntów ocenie podlegają wszelkie grunty z wyjątkiem ziem, zajętych przez cmentarze, pod torami kolejowymi, publicznymi drogami oraz gruntów w miastach, podlegających podatkowi od nieruchomości. Wszelkie grunty dzielą się na grupy, przyczem podział ten opiera się na rodzaju użytkowania gruntu a więc ustawa odróżnia: grunty orne, łąki, pastwiska, grunty pod wodami, grunty pod lasami wreszcie nieużytki.

Grunty orne dzielą się na sześć klas. Klasę pierwszą stanowią grunty najlepsze, łatwe do uprawy, ciepłe, czynne, o doskonałym, przepuszczalnym podglebiu, zawierające dużą ilość próchnicy, nie wymagające żadnych melioracji, dający pewny plon najsilniejszych roślin. Uprawy nawet w tym wypadku, gdy są w średniej kulturze. Do klasy drugiej zaliczone będą grunty o podobnych własnościach jak w klasie pierwszej, jednak

Belgja pogrążona w żałobie. Dokładny przebieg katastrofy.

Lucerna, 30 VIII. (PAT) Według opowiadań króla Leopolda, przebieg tragicznej katastrofy był następujący: Królowa Astrid podczas jazdy samochodem rozwinęła mapę okolicy, aby zapoznać się z drogą. W pewnej chwili król, który prowadził maszynę, pochylał się lekko, aby rzucić okiem na mapę. Jedna chwila nieuwagi króla spowodowała zejście samochodu z szosy i zderzenie z drzewem, o które wóz rozbił się.

Król i królowa zostali wyrzuceni z samochodu. Królowa uderzyła głową o drzewo, odnosząc śmiertelną ranę. Rozbitą samochód siłą bezwładu stoczył się do jeziora, w którym zanurzył się. Szofer, który pozostawał w rozbitym wozie, zanurzył się z maszyną w jeziorze, nie odnosząc żadnej rany. Przejeżdżający samochód, znalazł

Przewiezienie zwłok do Brukseli.

Lucerna, 30 VIII. (PAT) Ciało królowej Astridy przewieziono z pod Kuessnacht do willi „Haslihorn” i umieszczono w wielkiej sali na łożu śmiertelnym. Król pozostał przez całe popołudnie na kłęczkach u zwłok zmarłej. Jedynie premier van Zeeland i sekretarz króla baron Capelle zostali dopuszczeni do monarchy.

Specjalny pociąg żałobny wyruszył z Lucerny o godzinie 22 m. 15.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) Pociąg z ciałem królowej przybędzie do Brukseli jutro zrana. Ciało będzie natychmiast przeniesione do pałacu królewskiego. Niema jeszcze zarządzeń o pogrzebie, ale — jak mówią — odbędzie się on we wtorek dnia 3 września.

Lucerna, 30 VIII. (PAT) Potwierdza się, że rany, odniesione przez króla Leopolda 3-go, są powierzchowne. Król doznał jednocześnie wstrząsu nerwowego, który z trudem usiłuje opanować. Król jest ranny lekko w uchu i w lewą rękę.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) „L'Independance Belge” pisze, że dzieci królewskie, które wróciły dziś zrana ze Szwajcarii, nic nie wiedzą o tragedji, która pozbawiła je matki czulej i kochającej. Nikt nie odważył się dotychczas zakomunikować dzieciom strasznej wiadomości.

Lucerna, 30 VIII. (PAT) O godzinie 22.15 wczoraj wieczorem do pociągu paryskiego przyłączono żałobny wagon ze zwłokami królowej Astridy oraz specjalny wagon, w którym zajęli miejsca król Leopold 3-ci, premier van Zeeland i bar. Capelle. Król wy-

szedł przy drodze zwłoki królowej i ranę króla.

Tragiczny wypadek zdarzył się bez świadków. Podkreślić należy, że samochód królewski jechał sam: żaden wóz nie poprzedzał bezpośrednio autobusu królewskiego, ani mu nie towarzyszył.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) Popołudniu zebrała się rada ministrów, celem wydania zarządzeń, pozostających w związku ze śmiercią królowej.

Na wieść o zgonie królowej, poseł R. P. Jackowski udał się na zamek, celem złożenia kondolencji na ręce wielkiego marszałka dworu. Poseł Jackowski złożył następnie kondolencje premierowi van Zeelandowi.

Poselstwa i konsulaty państw obcych opuściły na znak żałoby flagi do połowy masztu.

raził życzenie, aby odjazd pociągu odbył się bez żadnych uroczystości i bez udziału władz. Wieńce i kwiaty nadesłane przez władze szwajcarskie oraz miasto Lucernę, złożono obok trumny ze zwłokami królowej.

Król ma wygląd wyczerpany, twarz jego jest obandażowana, ręka na temblaku.

Bazylea, 30 VIII. (PAT) Pociąg żałobny ze zwłokami królowej belgijskiej minął Bazyleę w nocy. Pomimo późnej godziny na stacji i wzdłuż toru kolejowego zebrały się liczne rzesze ludności, które w ciszy i z odkrytymi głowami trwały w milczeniu do chwili odjazdu ekspresu.

Arlon, 30 VIII. (PAT) Pociąg specjalny z trumną królowej belgijskiej przybył do Arlon o godz. 6 rano. Na stacji oczekiwały miejscowe władze i liczne grupy ludności. W mieście biły dzwony. Wokoło dworca zgromadziły się olbrzymie tłumy ludności. Wagon żałobny znajduje się bezpośrednio za lokomotywą. Jest on zamknięty i nazewnątrz nie widać na nim żadnych ozdób żałobnych. Okna wagonu królewskiego były całkowicie zasłonięte.

NA DWORCU W BRUKSELI.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) Na długo przed przyjazdem żałobnego pociągu olbrzymie tłumy zgromadziły się w okolicy dworca, oczekując przybycia pociągu.

Wnętrze dworca zostało przybrane draperjami czarnymi i srebrnymi. Przy jazdu pociągu oczekiwali członkowie,

przewodniczący obu izb, burmistrz m. Brukseli i członkowie dworu królewskiego. W wagonie specjalnym, którym król opuścił, w niedalekiej odległości od stacji znajdowali się premier van Zeeland oraz czterech ministrów, którzy wyjechali na spotkanie pociągu do Arlon w Luxemburgu.

W chwili, gdy otwarto drzwi żałobnego wagonu zapanowała przejmująca cisza. Trumna ze zwłokami królowej bez żadnych ozdób była przykryta czarnym sukniem, na którym leżało kilka dzikich róż.

PRZED PAŁACEM KRÓLEWSKIM.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) Orszak żałobny opuścił dworzec i udał się do pałacu królewskiego ulicami, które w pełniły olbrzymie tłumy w pełnej szranku ciszy stojące na chodnikach. Samochód z trumną królowej poprzedzał szwadron kawalerji. Orszak zamknął samochód z przedstawicielami władz. Na całej przestrzeni od dworca do pałacu stały szpalery wojska. Wszystkie flagi były opuszczone do połowy masztu i przewiązane krepą. Przed pałacem królewskim oczekiwał król, na którego twarzy malowało się głębokie wzruszenie.

Zwłoki królowej złożono w tej samej sali, w której spoczywała trumna ze zwłokami króla Alberta. Trumnę ustawiono na wysokim katafalku. Ciało królowej zostało zabalsamowane już w Lucernie. Cała sala jest zawieszona czarnym sukniem i kirem. Obok trumny płonie 6 wielkich świeczników. Po obu stronach katafalku złożono białe lilje i białe róże. Czterech oficerów pełni straż honorową. Po krótkiej defiladzie członków rządu i przedstawicieli władz, uroczystość przewiezienia zwłok do pałacu królewskiego została zakończona. Król pozostał sam przy zwłokach swojej małżonki.

Data pogrzebu nie została jeszcze wyznaczona, przypuszczają jednak, iż odbędzie się on we wtorek.

Odezwa do narodu.

Bruksela, 30 VIII. (PAT) Na wiadomość o tragicznej śmierci królowej Belgów, rada ministrów zebrała się na nadzwyczajne posiedzenie, na którym uchwalono wydać odezwę do narodu. W odezwie czytamy m. in.: Belgja, znajdując się jeszcze pod wrazeniem tragicznego zgonu króla Alberta, opłakuje dziś królową, której młodość, wdzięk i zalety umysłu zdobyły serce całego narodu. Przynęciony kraj łączy się z królem w głębokim współczuciu i smutku. Naród pragnie otoczyć czułą opieką dzieci królestwa, które zostały osierocone.

KS. WALJI NA POGRZEBIE.

Cannes, 30 VIII. (PAT) Ks. Walji, bawiący obecnie w Cannes, weźmie prawdopodobnie udział w imieniu króla angielskiego w pogrzebie królowej Astridy. Żadna oficjalna decyzja w tej sprawie jednakże dotychczas nie zapadła.

mające mniej korzystne warunki fizyczne a więc gorzej przepuszczalne albo mniej przewiewne, albo wreszcie nieco trudniejsze do uprawy. Klasę trzecią stanowią grunty orne dobre, na których jednak istnieje mniejszy wybór roślin uprawnych, niż w klasach poprzednich. Czwarta klasa, to grunty średnie. Grunty te mogą być nawet bardzo dobre rolniczo, ale dopiero po przeprowadzeniu melioracji. Klasa piąta obejmuje grunty naogół ubogie a wskutek tego zawodne i nieurodzajne. Do klasy szóstej zalicza się grunty, dające bardzo niskie plony.

Grunty łąkowe dzielą się również

na sześć klas a to w zależności od wydajności, jakości trawy i wreszcie doświadczeń warunków naturalnych. Pastwiska dzielą się podobnie na sześć klas, przyczem momentem, decydującym o zaliczeniu do odpowiedniej klasy jest zdolność utrzymania na pastwisku odpowiedniej ilości inwentarza. Na sześć klas dzieli się też grunty pod wodami, przyczem za podstawę kwalifikacji przyjmuje się naturalną głębokość dna. Osobny dział stanowią nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, mokradła, strome stoki i parowy, niemowlące do użytkowania, szutrowiska, okopy, doły po żwirze itp. Gd.

IWONICZ-ZDRÓJ
od 21 sierpnia tani sezon jesenny.

